

og truer verdens fred og sikkerhed. I den *operative del* hedder det bl. a., at Generalforsamlingen (par. 5) *godkender* koloniudvalgets arbejdsprogram for 1967, herunder udsendelsen af besøgsmissioner samt muligheden for at holde en række møder uden for hovedkvarteret i New York, og *anmoder de administrerende magter* om at tillade udsendelsen af besøgsmissioner til territorier under deres administration, (par. 6) *erklærer*, at en fortsættelse af kolonialismen udgør en trussel mod mellemfolkelig fred og sikkerhed, og at apartheid-politikken og race-diskrimination er en forbrydelse mod menneskeheden, (par. 7) *anerkender* retmæssigheden af kolonibefolkningernes kamp for selvbestemmelsesret og uafhængighed og *anmoder* indtrængende alle stater om at yde materiel og moralsk bistand til de nationale befrielsesbevægelser i koloniområderne, (par. 8) *anmoder* FN's flygtninge-højkommissær og andre internationale hjælpeorganisationer samt særorganisationerne om at forøge deres finansielle, sociale og humanitære bistand til flygtningene fra sådanne områder, (par. 9) *anmoder* alle stater om direkte og gennem handling i de internationale organisationer, hvoraf de er medlemmer, herunder særorganisationerne, at undlade at yde nogen form for bistand til Portugal og Sydafrika samt til det illegale regime i Sydrhodesia, indtil de opgiver deres race-diskriminations- og kolonipolitik, (par. 10) *henteder alle staters opmærksomhed* på de alvorlige følger af dannelsen af en entente mellem Sydafrika og Portugal og det illegale regime i Sydrhodesia, og opfordrer alle stater til ikke at yde denne entente nogen form for bistand, (par. 11) *opfordrer kolonimagterne* til at nedlægge deres militære baser i koloniterritorierne, at afholde sig fra at oprette nye og fra at anvende de stadigvæk bestående til indblanding i kolonibefolkningernes udøvelse af deres ret til frihed og uafhængighed, (par. 12) *fordømmer den virksomhed*, der udøves af de fremmede finansielle og økonomiske interesser i koloniområderne — i særdeleshed i Sydvestafrika, Sydrhodesia og områderne under portugisisk administration — som yder støtte til koloniregimerne og derved danner en alvorlig hindring for gennemførelsen af kolonideklarationen, og opfordrer de pågældende regeringer til at tage de nødvendige

skridt til at få denne virksomhed bragt til ophør, (par. 13) *fordømmer* visse administrerende magters særligt graverende kolonipolitik, bl. a. ved systematisk at fremme fremmed immigration samt flytning og deportering af den oprindelige befolkning, (par. 14) *anmoder koloniudvalget* om at underrette Sikkerhedsrådet om enhver udvikling i koloniterritorierne, som måtte kunne true mellemfolkelig fred og sikkerhed, samt om at stille forslag til Sikkerhedsrådet, som vil kunne hjælpe dette i dets overvejelser om egnede forholdsregler i henhold til pagten, (par. 15) *anmoder koloniudvalget* om, når det finder det rigtigt og hensigtsmæssigt, at anbefale tidsfrister for de enkelte territoriers opnåelse af uafhængighed i overensstemmelse med befolkningens ønsker og kolonideklarationens bestemmelser, (par. 16) *opfordrer koloniudvalget* til at have opmærksomheden specielt henvendt på de små territorier og til at anbefale Generalforsamlingen de bedst egnede måder, hvorpå de vil kunne opnå selvbestemmelse og uafhængighed, (par. 17) *anmoder koloniudvalget* om at fortsætte sit arbejde, (par. 18) *anmoder generalsekretæren* om at iværksætte en oplysningskampagne om koloniudvalgets arbejde, (par. 20) *beslutter* på den foreløbige dagsorden for FN's 22. Generalforsamling at optage et punkt vedrørende spørgsmålet om den af fremmede økonomiske og andre interesser udøvede virksomhed, der hindrer kolonideklarationens gennemførelse i koloniområderne, herunder i Sydrhodesia, Sydvestafrika og områder under portugisisk administration.

Umiddelbart inden afstemningen stillede USAs repræsentant forslag om, at operative par. 11, der indeholder anbefalinger vedrørende opretholdelsen af international fred og sikkerhed, kun kunne vedtages med $\frac{2}{3}$'s majoritet under henvisning til pagtens art. 18, stk. 2. Dette blev kraftigt imødegået af en række afro-asiatiske medlemmer; Ghanas repræsentant fremhævede, at art. 18, stk. 2, måtte læses i nøje sammenhæng med art. 11, idet man især måtte lægge vægt på ordene „generelle principper for samarbejde til opretholdelse af international fred og sikkerhed“. Da der ikke kunne tales om „samarbejde“ mellem lige partnere ved koloniforhold, fandt art. 11 ikke anvendelse i denne situation, og art. 18, stk. 2, der